

at det ikke er absolut nødvendigt, at der netop paa den ene Etat tilvejebringes det Beløb, som Administrationen har ønsket, men naar det samlede Beløb — naturligvis den væsentlige Del af det Beløb, som Statsbanerne have ønsket — blot i det hele taget tilvejebringes ogsaa gennem Statsbanernes forøgede Indtægt, kan jeg ikke skønne andet, end at den højtærede Trafikminister maatte kunne akkviescere ved, at det Beløb af 245,000 Kr., han faar i Merindtægt, anvendes til Fordel for Postvæsenet. Jeg tror, at man — idet man ganske sikkert fra alle Sider, som ere interesserede deri, maa anerkende vor gode Villie til at ville skaffe den ønskede Kompensation — vil erkende, at hvis man skridder til at tilvejebringe Pengene paa denne Vis, vil det ske til mindre Ulempe for Befolkningen, og det vil blive sikrere Penge for Statskassen end ad de Veje, som delvis ere anviste i Regeringsforslaget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag og at fraraade at vedtage Ændringsforslaget til Postloven om at nedsætte Frimærkerabatten og Forslagene til Jernbaneloven om Forhøjelse af Hurtigtogbilletterne, af Indskrivningsgebyret, af Cykletransporten og af Kreaturtransporten.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Om det af mig stillede Ændringsforslag har den ærede Ordfører udtalt sig, saa det skal jeg ikke dvæle videre ved. Det er stillet af mig efter Samraad med Udvalget og gaar ud paa at udvide Postvæsenets Virksomheds Omraade noget til Gavn for Publikum. Mindretallets Forslag kan jeg ikke tiltræde. Jeg har tidligere udtalt mig om Nødvendigheden af disse Merindtægter, naar Postvæsenet skal have saa betydelig større Udgifter, som det vil faa efter de foreslaaede Lønninger, og om den saglige Begrundelse af de forskellige Spørgsmaal, som der her er Tale om, har jeg haft Lejlighed til meget udførligt at udtale mig under denne Sags første Behandling og kan henvise dertil, navnlig ogsaa til de Oplysninger, jeg den Gang gav angaaende Frimærkerabatten. Det er jo en Selvfølge, at hvis dette Tings Flertal havde stillet sig til de foreslaaede Takstforhøjelser paa en lignende Maade, som det ærede Medlem

fra Helsingør (Christian Rasmussen) har stillet sig, vilde man ikke kunne have opnaaet Regeringens Medvirkning til Lønningslovens Vedtagelse. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om Postvæsenets Indtægter skal jeg gøre opmærksom paa, at det har vist sig efter de seneste Opgørelser, som jeg har, at de Udtalelser, jeg fremkom med ved første Behandling, om betydelige Svingninger ere slaaede til. Thi medens man tidligere har haft en Indtægtsfremgang paa mellem 10 og 12 pCt., har den det sidste halve Aar for hele Landets Vedkommende kun været godt 5 pCt., og medens den har været for det første Halv-aar for det samlede Københavns Postkontorer ca. 13 pCt., har den det sidste Halv-aar for Københavns Vedkommende kun været 2 $\frac{1}{5}$ pCt. Disse Tal ere jo ogsaa i en anden Henseende talende, da de vise, at den økonomiske Krise, vi have været inde i, i overvejende Grad har givet sig Udtryk her i København. Jeg maa altsaa som sagt fastholde, at det er fornødent at vedtage disse Takstforhøjelser, som Udvalgets Flertal jo ogsaa har givet sin Tilslutning, og jeg anbefaler dem til Vedtagelse her i Tinget.

Poul Christensen: Jeg skal indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger og kun udtale, at medens jeg finder, at nogle af Forslagene i dette Lovforslag ere en ganske fornuftig Udligning af bestaaende Forhold, bør — som der ogsaa af forskellige ærede Medlemmer og mig er stillet Forslag om — Punkterne 7 og 10 udgaa. Med Hensyn til Punkt 7 kan jeg henholde mig til, hvad der allerede er sagt af det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), og med Hensyn til Punkt 10 skal jeg kun sige, at her kan jeg henvise til mine Udtalelser ved første Behandling. Jeg tror, at hvis man gaar den Vej, vil det let føre til, at de handlende ikke ville have med Frimærkesalg at gøre, og at det derfor vil blive vanskeligere for Befolkningen at erholde de fornødne Frigørelsesmidler. Hvis det fører til dette, saa at Postvæsenet, hvad vi drøftede ved første Behandling, faar betydeligt større Arbejde, og man kommer til at antage forskellige Embedsmænd, tror jeg, den Fortjeneste for Statskassen, som tilsigtes her, vil ryge i Lyset.